

COMPRA, LLEGEIX, DIFON

La Verdad nº 110

(març de 2022)

“Cap al X congrés mundial de la IV Internacional.”

LA GUERRA I LES SEVES CONSEQÜÈNCIES: ACTA D'ACUSACIÓ AL CAPITALISME

La massacre en cadena de milers de joves soldats russos i ucraïnesos, de la població civil d'aquests països, les destrosses innombrables, la destrucció massiva de forces productives, l'augment qualitatiu de la carrera d'armaments, són els elements més evidents de la guerra que ha esclatat al cor d'Europa, com passa amb les guerres a altres continents.

Però això són només els efectes més visibles. Hem insistit i combatut sobre els altres efectes. O sigui, el fet que els governs acompanyen la seva política de guerra, de trasllat de despeses enormes per produir armes -alguns fins i tot en nom de defensar la "llibertat"-, fent pagar a la població treballadora aquestes despeses, obrint la via a més especulació -sempre inherent al sistema capitalista- que multiplica els costos materials per a ells portant-la a la ruïna i la misèria. I tot agreujat per la inflació, que es dispara.

És per això que el No a la guerra té un contingut clar: Pau i Pa!, com ho va tenir la revolta i revolució com a conseqüència de la Primera Guerra Mundial i la Segona.

Volem cridar l'atenció en aquesta carta sobre una altra conseqüència de la guerra: la fam que amenaça centenars de milions de desenes de països, a causa de l'espiral especulativa que s'ha obert, tenint en compte que tant Rússia com Ucraïna són grans productors de cereals i gira-sol, i per les sancions imposades al poble rus.

Sancions, a qui?

Com demostra la història recent, les sancions tan esbombades pels governs, per les institucions internacionals, i per alguns que fins i tot s'anomenen "esquerra", mai no han afectat els dirigents, els poderosos o els anomenats oligarques (podran veure's privats per un temps de l'accés a fons dipositats al seu nom a l'estranger o de l'ús d'algun iot, però la seva vida seguirà endavant sense més problemes), però sí que afecten greument la vida quotidiana de la població treballadora. Ho vam veure a l'Iraq -on, segons les Agències especialitzades de l'ONU, la prolongació durant 13 anys de les sancions econòmiques van costar al poble de l'Iraq un milió i mig de morts, dels quals 600.000 menors de cinc anys que i ho veiem avui a Rússia.

Les empreses i oligarques russos segueixen

exportant el petroli, i el gas, i fins i tot si es prohibeix ho continuaran fent als mercats paral·lels o amb nous clients. Per exemple el 5 de març Biden va anunciar el final de la compra del petroli rus, però hi ha fonts que denuncien que des de llavors els EUA han importat el triple per vies paral·leles. Això és el capitalisme i les seves pràctiques, de les quals tant les multinacionals occidentals com la lumpen burgesa russa o d'Ucraïna hi participen.

A propòsit, i això explica el caràcter d'aquests oligarques, tant els russos com els d'Ucraïna -tots ells fins ahir, rebuts amb els braços oberts pels governs de tot Europa-, el 85 per cent del PIB producte del saqueig de les matèries primeres que exporten aquests països és evadit per aquests mil·lionaris, i invertit a tota Europa Occidental i més enllà. És una oligarquia que ni tan sols mereix el nom de "burguesia nacional", que només es guia pel principi de "agafa els diners i corre", tan insegura està de la seva legitimitat. No és per casualitat que Vladimir Potanin, president del gegant dels metalls, Norinickel, el multimilionari més ric de Rússia, amb una fortuna estimada de 22,5 mil milions de dòlars, segons Bloomberg, un conegut jerarca proper a Putin, assenyalava el perill que a costa de la guerra es produeixi una situació que "ens portaria cent anys enrere, el 1917". Per tant, la revolució d'octubre",

"La guerra a Ucraïna significa fam a l'Àfrica".

Són les paraules de la Directora Gerent del FMI, Kristalina Georgieva. I no són paraules vanes. La FAO també ha llençat un senyal d'alarma.

Partim dels fets comprovats. La FAO, agència de l'ONU per a l'alimentació i l'agricultura, és considerada per produir informes realistes i seriosos. Tot i que no ens pronunciem sobre les seves recomanacions que segueixen estant determinades per com es regeix el mercat capitalista. Però els fets hi són. La setmana passada va publicar un informe sobre les conseqüències de la guerra d'Ucraïna i, en particular, l'augment dels preus dels aliments.

Rússia i Ucraïna sumen el 20% de la producció mundial d'ordi, el 15% de la de blat, el 5% de la de blat de moro, més del 50% de la de pipa de gira-sol. Quantitats difícils de suplir pels EUA (tot i que Biden acaba de subvencionar amb 12.000 milions la producció de blat,

però l'estat calamitosos de l'agricultura nord-americana no garanteix un augment de la producció) ni per altres productors com l'Argentina o els països de la UE, on la PAC ha posat en guaret milions d'hectàrees (al nostre país més de dos milions, segons el ministre d'Agricultura).

Després d'haver destruït una part important de la pagesia, no es capgira la situació de la nit al dia. Però no és només que la producció de Rússia i Ucraïna disminueixin (encara que no hi ha dubte que puguin fer-ho a la propera collita), sinó que per una banda les sancions i de l'altra l'especulació (les multinacionals fan pujar els preus encara que els magatzems estan plens, com és el cas, provocant penúries artificials) provoquen un augment general de preus en una situació de total caos, que és com es regeix el mercat capitalista l'únic objectiu del qual és la recerca del guany.

La manca d'aliments és una amenaça real. Com assenyalava recentment el secretari general de l'ONU, Antonio Guterres, "45 països africans i països menys avançats importen almenys un terç del seu blat d'Ucraïna o Rússia, 18 d'aquests països importen almenys el 50%. Això inclou països com Burkina Faso, Egipte, la República Democràtica del Congo, el Líban, Líbia, Somàlia, Sudan i Iemen". Egipte, un país de 106 milions d'habitants, és el principal importador mundial de blat; el 70% prové de Rússia (45%) i Ucraïna (més del 25%). En aquest país, el preu del pa no subvencionat va augmentar un 50% al març i els aliments bàsics van augmentar un 20%, a la vigília del Ramadà, un període de consum significatiu d'aliments. Antonio Guterres evocava l'espectre d'un "huracà de fam" a escala mundial.

Aquest és l'aspecte més espectacular. Cal afegir que si els USA i el seu cavall de Troia europeu, la Comissió Econòmica de la UE, aconseguen imposar el boicot al gas i petroli rus, això provocarà una recessió, començant per Alemanya i per tant se'n veuran les conseqüències socials.

Aquestes poques dades demostren qui es beneficia de la guerra: les grans multinacionals, particularment les de matriu nord-americana. I els qui la pateixen: els pobles de tot el món.

Una nova etapa

La guerra econòmica ha esclatat amb totes les

conseqüències i aquesta generarà tanta o més destrucció que la militar. La guerra és la continuació de la política per altres mitjans: el fons d'aquesta guerra és la lluita pel mercat, per la producció i la distribució de les matèries primeres essencials, des de l'energia a l'alimentació, que ens donen un escenari tràgic, però clàssic de la crisi permanent del capitalisme. De la brutalitat de l'enfrontament de les diferents màfies o grups econòmics, del paper de les institucions internacionals des de l'ONU a l'OTAN, passant per la UE, al servei d'aquesta guerra, del paper nefast dels governs i les forces polítiques que se sotmeten a aquest imperatiu.

És per això que el No a la Guerra té més que mai un caràcter revolucionari. Cap poble, ni el rus, ni l'ucraïnès, ni els altres pobles europeus, volen la guerra.

La història es repeteix?

La por dels portaveus del capital s'expressa davant d'algunes de les conseqüències d'aquesta guerra. No a totes: els importa poc que milions morin al camp de batalla o de gana, però sí que, com diu la FAO, que "sorgeixi una nova onada de descontentament" en alguns països altament dependents dels cereals rus o ucraïnès. cal oblidar que l'etapa de crisi que va esclatar el 2008 va provocar, entre altres coses, les anomenades "primaveres àrabs" que van acabar amb règims fidels a l'imperialisme com el de Tunísia o Egipte entre d'altres.

És per això que ens sembla necessari reprendre algunes referències del passat recent.

En el seu llibre *Capitalisme i Economia Mundial*, la lectura del qual, de nou, recomanem, Xabier Arrizabalo desenvolupa en particular "la utilització dels productes agrícoles com a objecte d'especulació" (pàg. 454).

La crisi alimentària que pateix la humanitat, agreujada per la Guerra, no és el producte de la manca de producció d'aliments o de l'explosió demogràfica. Contràriament a la teoria de Malthus i als seus successors com Tanuro, la producció d'aliments ha crescut en els últims anys a un ritme superior al 2% anual mentre que la població mundial està creixent a un 1,14% (amb tendència a alentir-se més).

Avui es produeixen aliments per a 12.000 milions de persones i hi viuen entre 7.500 i 8.000. Però al voltant de 1.000 milions passen gana i 2.000 estan en situació precària.

Aleshores, què passa? D'una banda, el mercat mundial capitalista destrueix milers de milions de tones per impedir que baixin els preus, i de l'altra, centenars de milions de persones no poden accedir als preus del mercat. Aquesta és una de les principals denúncies contra el sistema capitalista.

L'esclat de la guerra al cor d'Europa ha posat encara més al descobert la barbàrie capitalista.

La lluita contra la guerra és la mateixa lluita que la que es desenvolupa pel conjunt de les reivindicacions, les reformes laborals, els

atacs al sistema públic de pensions, el dret a la sanitat, l'educació. Com assenyala la convocatòria de la Conferència europea d'urgència, celebrada el passat dia 9, "Hem de contribuir, a cada país del vell continent, a ajudar els treballadors a rebutjar la unió sagrada, a reagrupar-se al terreny de classe per derrotar els plans de suposada «reorganització» de la producció i de les relacions socials. Aquest és l'únic mitjà per aturar el mecanisme de la guerra. Només mitjançant la lluita constant contra «l'enemic al nostre propi país», contra el capital i els governs al seu servei, els treballadors poden aturar l'engranatge infernal i aconseguir la pau".

I com assenyala el manifest de suport a la conferència del Comitè per l'Aliança de Treballadors i Pobles (CATP), "Per als partidaris de la defensa de les condicions de vida i treball de la immensa majoria de la població, lluitar contra la guerra no és només oposar-se a l'enviament d'armes, soldats, vaixells i avions, és no acceptar el xantatge que s'exerceix sobre les nostres organitzacions. Més que mai, aquestes han de lluitar per la defensa exclusiva de drets i llibertats, lliurant-se i mostrant-se independents de les exigències del capital i les multinacionals. Per això, treballeu per ajudar, no només a la resistència davant de les mesures antisocials que s'anuncien, sinó per participar en aquesta resistència a escala europea. ¡No pagarem la guerra amb retallades en salaris, pensions, drets i serveis públics!".

*Els nostres
compromisos ...*

Publicat el núm. 368 de

INFORMACIÓN OBRERA

Campanya d'extensió i subscripcions a aquesta *Carta Setmanal*

Si no la reps, et convidem a que la rebis cada setmana. Si la reps, et proposem que subscriguis a altres companyes i companys als quals pugui interessar.

L'elaboració i enviament d'aquesta Carta comporta algunes despeses. El POSI, que l'edita, no té ni vol subvencions, tota la seva activitat i les seves publicacions són finançades exclusivament per treballadores i treballadors, que volen recolzar, en aquest cas, la publicació de la Carta Setmanal. Demanem un suport de 5 EUROS a l'any, o més si us sembla.

Nostre compte corrent en La Caixa és: **2100 2812 51 0200071314**. Indicant: Recolzo Carta Setmanal

Per rebre-la, envia un correu electrònic a: info@posicuarta.org

Pots contactar des: <http://posicuarta.org/cartasblog/contacto>

Partido Obrero Socialista Internacionalista
Sección en España de la IS Internacional

Carrer Desengaño, 12 (1º 3A). 28004 - Madrid Teléfono:
91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01 <http://www.posicuarta.org>
Busca'ns en Twitter: @posicuarta